

Pro nejmenší

Slušné chování

Jestli se chceš slušně chovat,
musíš za vše poděkovat.
Když chceš nutně něco mít,
musíš o to poprosit.
Dobré ráno, dobrý den,
bez rozdílů říkej všem.
Při kašli i při zívání
si svá ústa zakryj dlaní.
Na čistotu vždycky dbej,
před jídlem se umývej!
Každý den si čistí zuby,
nenadávej, nebuď hrubý.
Rozdělit se neváhej,
druhým lidem pomáhej.
Jazyk nikdy nevyplazuj,
věci na zem nepohazuj.
V autobuse bez váhání
vždy pusť sednout starší paní.

Zuzana Pospíšilová, **Hrajeme si s básničkou**, Grada, 2007

Pohádka

Zásady pro cyklisty

„Jezdit na kole není jen tak. Musíš se taky řídit určitými pravidly,“ začal dědeček hned ráno u snídaně.

„A jakými?“

„Každý cyklista, kterému je méně než 18 let musí mít za jízdy na hlavě přilbu.“

„I ty bys měl mít na hlavě přilbu!“ odpověděl dědeček. „Až se nasnídáš, tak spolu zajdeme do města a nějakou vybereme.“

Když se vraceli domů s krásnou modrou přilbou, Jakoubek se nahlas radoval: „Jupí, tak teď si zajedu na kole, kam budu chtít!“

„Ne tak docela,“ krotil ho dědeček.

„Jak to?“ zeptal se zklamaně Kuba.

„Budu totiž jezdit s tebou! Děti, kterým ještě není 10 let, nemohou po silnici jezdit samy. Musí je doprovázet někdo, komu je patnáct a více let.“

„Jé, tak to je bezva dědo. A umíš vůbec ještě jezdit na kole?“

„Jen se nestarej, však to brzo uvidíš!“

Když se vrátili domů, nachystali si kola, Kubík si nasadil novou přilbu a vyrazili. Dědečkovi šla jízda na kole přímo báječně. Vždyť taky večer tajně trénoval, ale to už Kuba vědět nemusí.

„Pojedeme raději stezkou pro cyklisty!“ navrhnul dědeček.

„Co to je?“ nevěděl Kuba.

„To je cesta, po které mohou jezdit cyklisté bez obav, že je srazí auto.“

„A jak se to pozná?“

„Jednoduše. Taková cesta je označena značkou Stezka pro cyklisty,“ odpověděl dědeček. „Za chvíli na ni narazíme.“

A opravdu! Jakub uviděl modrou kulatou značku, ve které bylo namalované kolo. „To je značka Stezka pro cyklisty,“ hlásil dědečkovi. „Poznal jsem to podle toho kola.“

Dědeček se usmál. „Ale jsou i další značky, ve kterých je kolo. Třeba značka Pozor cyklisté. Ta upozorňuje řidiče, že na silnici mohou být cyklisté.“

„A jak vypadá?“ zajímal se Kubík.

„Je to bílý trojúhelník s červeným orámováním a uvnitř je taky kolo. Ale to ještě není všechno. Taky může být na některou cestu cyklistům zakázaný vjezd. Taková značka je bílá a kulatá a má opět červený výstražný okraj. Uvnitř je taky namalované kolo.“

„To jsem nevěděl, že pro cyklisty je taky tolik značek,“ divil se Kuba.

„Cyklista by měl znát všechny značky, nejen tyto tři!“ zdůraznil dědeček. „Kdybychom po cestě na nějakou značku narazili, tak si o ní řekneme. A doma si prolistujeme učebnici autoškoly. Máme ji doma ještě po tvém tátovi.“

„Jasně dědo,“ přikývl Jakub a cítil se náramně důležitě. Bude se učit ze stejné učebnice autoškoly jako jeho tatínek.

- Zkus přiřadit správně básničky s názvy jednotlivých značek k obrázkům.

Touto značkou jsem si jistý,
je to STEZKA PRO CYKLISTY. ((Obr. Cyklistům vjezd zakázán))

Vždycky poznám zajisté
značku: POZOR CYKLISTÉ! ((Obr. stezka pro cyklisty))

Tuto značku teď už znám:
CYKLISTŮM VJEZD ZAKÁZÁN! ((Obr. Pozor cyklisté))

Když se dostali na stezku pro cyklisty, Kubík začal na kole kličkovat a jezdil chvíli vlevo, pak vpravo. Dědeček ho musel napomenout: „To, že tady nejezdí auta, ještě neznamená, že si můžeš jezdit, jak chceš. I na stezce pro cyklisty se máš držet vpravo, protože v protisměru mohou jet jiní cyklisté.“

"Tady stezka pro cyklisty končí. Musíme přejít přes silnici a pak budeme pokračovat po silnici," upozornil Kubíka dědeček.

Kuba chtěl přes přechod přejet na kole, ale dědeček přísně nakázal, že by měl z kola seskočit. „Přes přechod se musí kolo vést. A musíme se řídit stejnými pravidly jako chodci, proto musíme jít vpravo a co nejrychleji. A také se musíme několikrát dobře rozhlédnout.“

Zuzana Pospíšilová **Hravá autoškola** Grada 2012

<http://pohyb-detem.cz/basnicky>